



רע"פ 512/23 - אדם מלכה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 512/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: אדם מלכה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 01.01.2023 בע"פ 52690-03-22 שניתן על ידי כבוד השופטים: ש' בורנשטין, ע' מיכלס ו-י' טויסטר ישראלי

בשם המבקש: עו"ד אורית הלוי; עו"ד ירום הלוי

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ש' בורנשטין, ע' מיכלס ו-י' טויסטר ישראלי) בע"פ 52690-03-22 מיום 01.01.2023. בגדרו, נדחה ערעור שהגיש המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום בנתניה (כבוד השופטת ה' רוזנברג שיינרט) בת"פ 60796-03-19 מיום 20.01.2022.

הרקע לבקשה והבקשה

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על-פי המתואר, ביום 12.10.2018, החנה המתלונן אוטובוס ברחוב הסמוך לבניין מגוריו של המבקש. המבקש, אשר כעס על כך, ירד מדירתו ורדף רגלית אחר המתלונן, שבשלב זה נכנס לרכבו ועמד לנסוע מהמקום. משהגיע המבקש למתלונן, דפק על רכבו וצעק לעברו שיזיז את האוטובוס. כאשר המתלונן יצא מרכבו, ריסס אותו



המבקש בתרסיס פלפל.

3. המבקש כפר במיוחס לו בבית משפט השלום, והעלה את כל טענותיו במהלך ההליך שהתנהל בעניינו. ביום 20.01.2022, לאחר שמיעת טענות הצדדים ובחינת כלל הראיות, הרשיע בית משפט השלום את המבקש במיוחס לו בכתב האישום. בהכרעת דין מפורטת ומנומקת, קבע בית המשפט, כי גרסתו של המתלון אמינה ונתמכת בראיות חיצוניות. לעומת זאת, ביחס למבקש צוין, כי עדותו "הייתה עדות מתפתחת ומתחמקת, אשר לא נתמכה בראיה כלשהי, ולא מצאתי לתת בה אמון".

4. ביום 14.02.2022, גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש והשית עליו עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וחייבו בתשלום פיצוי למתלון בסך של 2,500 ש"ח.

5. ביום 01.01.2023, דחה בית המשפט המחוזי ערעור שהגיש המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי לא מצא מקום להתערב בממצאי עובדה ומהימנות של בית משפט השלום, וממילא סבר כי גרסת המתלון מתפתחת, איננה אמינה, איננה מגובה בראיות ואיננה מתיישבת עם השכל הישר.

6. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי.

7. לטענת המבקש, בקשתו אינה מעלה סוגיה משפטית עקרונית החורגת בעניינו, אולם לשיטתו בנסיבות המקרה קמה עילה להתערבות בית משפט זה משיקולי צדק. לטענתו, הוא – ה"אדם הפשוט" – הופלה לרעה לעומת המתלון, שהינו שוטר לשעבר. שכן, לשיטתו, הוא הותקף על-ידי המתלון ונפגע באורח קשה יותר, כאשר השימוש בתרסיס הפלפל נעשה כפעולה הגנתית. עוד טוען המבקש, בין היתר, כי: בית המשפט הסתמך על ראיות שאינן קבילות; המתלון שיקר בעדותו; קיימות סתירות בגרסת המתלון; והמתלון הזיז את רכבו לאחר האירוע, כך שהתמונות שצולמו בזירת האירוע אינן מתעדות אותה נכונה.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, וזאת אף מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

9. כידוע, הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: רע"פ 326/23 אבו עסא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.01.2023); רע"פ 6002/22 ריאבנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (19.09.2022)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחותה.

10. טענות המבקש הן טענות 'ערעוריות' מובהקות, אשר מופנות רובן ככולן בממצאי עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית, ואין בהן כדי להצדיק היעדרות לבקשתו. בהקשר זה יש להזכיר את הכלל, לפיו אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית, ולא כל שכן מקום בו עסקינן בבקשת רשות ערעור ב"גלגול השלישי", כבעניינינו (רע"פ 5880/22 מוזס נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (08.01.2023); רע"פ 8781/16 הלפרין נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.04.2018)). לא מצאתי מקום לסטות מכלל זה, משמצאתי שהכרעת דינו של בית משפט השלום מנומקת, מפורטת ונותנת מענה לכלל השגותיו של המבקש.

11. כמו כן, יצוין, כי מרבית הבקשה שלפניי הועתקה מהודעת הערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי, באופן המעיד על כך שמטרת הבקשה אינה אלא ניסיון לבצע 'מקצה שיפורים'. די בכך לצורך דחייתה (רע"פ 6781/18 סלימאן סאמר בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (01.11.2018); רע"פ 1402/15 טלי נ' מדינת ישראל, פסקה 7).



((04.03.2015)).

12. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' בשבט התשפ"ג (24.1.2023).

ש ו פ ט
